

et andet æret Medlem (Chr. Jensen) i Dag har sluttet sig, ment, at dette vilde være unødvendigt. Jeg skal nu gjøre opmærksom paa, at hverken det ærede Medlem af Udvalget, som har stillet Forslaget under Nr. 1, eller det andet ærede Medlem, jeg nys nævnte, har gjort nogen Indvending imod, at den nuværende Kontrolør ved Limfjordsfiskeriet fik et Honorar tillagt til den allerede meget beskedne Lønning, han har, eftersom Forretningerne vilde blive en Del forøgede, og herved skal jeg altsaa ikke blive staaende. Der er imidlertid to Postter, som jeg skal tillade mig at omtale. Det foreslaas nemlig, at Kontroløren skal have en Assistent, og dernæst, at der bevilges en vis Sum til at foretage Undersøgelser af Naturforholdene der paa Stedet. Begge disse Summer vil det ærede Mindretal stryge, Noget, som jeg tror, at det ærede Mindretal vil gjøre megen Uret i. Hvad for det første det sidste Punkt angaar, da har det glædet mig, at begge de ærede Herrer have fremhævet et Skrift, som netop er blevet fremkaldt af den samme Tanke, som jeg har tilladt mig her at give Udtryk, thi det var efter min Anmodning og efter en Bevilling dertil, som jeg udvirkede, at Professor Eschricht i sin Tid reiste til Frankrig for at undersøge Forholdene der og derefter skrey sin Bog. Denne Mand undersøgte Forholdene i Limfjorden og gjorde Forslag til, hvilke Hensyn der burde tages ved en ny Forpagtning. At han kunde gjøre det, var naturligtvis, fordi han var en naturfynsig Mand, thi det er af stor Bigtighed, at en Mand, som kender de Dyr, som der her er Tale om, og deres hele Levevis, kan komme til at give sine Raad og sin Veiledning i denne Sag. Efterat det altsaa har viist sig, hvilke gode Frugter dette har baaret, og hvilken betydelig forøget Binding vi have faaet af dette Regale, tror jeg, at, om jeg havde foreslaaget, at noget Eignende ogsaa skulde ske i Fremtiden, vilde de ærede Medlemmer finde, at det kunde være ganske rimeligt. Hvad dernæst nu det Andet angaar, Spørgsmaalet om en Assistent, da hænger det naturligen sammen med, at min Tanke har været den, at der skulde være en virkelig virksom Kontrol tilstede med Østersfiskeriet.

Dette have nu ærede Medlemmer ment skulde være overflødig, og de have ikke kunnet finde, hvort det skulde ligge. Men jeg tror at burde henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, hvad der indeholdes i den aftrykte Kontrakt § 3. Der er nemlig givet Forpagteren af Østersfiskeriet visse Paalæg, saaledes at han skal frede Unglen, at alle Østers, der have mindre end 3 Tommers Gjennemsnitbredde, strax skulle udkastes paa Bankerne, at de ikke maa fisses og overalt, hvor de forefindes enten paa Land eller i Fiskernes Baade, naar det ikke er under selve Strabningen, skulle anholdes, at Forpagteren skal drage Omsorg for, at hans Fiskere, naar de fiske Østers, medbringe til Land de Korsfisk, som de under Fiskeriet drage op fra Bunden. Korsfiskene ere Østersens Sjende; det er af Bigtighed, at de, saasnart de blive dragne op, ikke blive kastede ud igjen, men blive bragte ind til Land og der tilintetgjorte; endelig skal han ikke antage nogen Udledning osv. Der er altsaa paalagt visse Forpligtelser, som ved det daglige Fiskeri have stor Betydning. Derfor man nu ikke holder noget Die med, at disse Bestemmelser blive efterfulgte, vil man se, at saa ville meget let saadanne Bestemmelser gaa i Glemme. Man kan naturligvis ikke, som det ærede Medlem (Chr. Jensen) mente, have en Kontrolør i hver Fiskerbaad; det er ligefrem, det kan man ikke have; men Fiskerne maa vide, at der er en Mand udenfor, som har Ret til at efterse dem. At det sker, at disse smaa Østers ikke blive førte ind til Land, og at Korsfiskene derimod blive førte ind til Land, er ikke af nogen Bigtighed for Forpagteren, men af stor Bigtighed for Staten; thi de smaa Østers ere de, hvoraf de senere Østers skulle komme; det er dem, der bevirke, at Bankerne ikke, naar de 5 Aar ere forbi, ere blevene udtømte, men at der er ny frisk Ungel, saa at Regalet, ogsaa efter den Tid kan have sin store Betydning. At man nu skulde ville undlade at fore Tilsyn med, at virkelig Fiskerne bære sig ad paa den Maade, de ere forpligtede til, ifølge den Kontrakt, der er afsluttet med Staten, kan jeg ikke tro vilde være rigtigt. Jeg mener, at man vilde begaa en stor Feil mod en vigtig Statsindtægt, dersom man vedtog det For-